

תמיד עיני ה'

אינן זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים להמב"ט, שער התפילה פרק ה')

**ביה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 116 – כז תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי הלכות - הלכות פריה ורביה ואישות הלכה ה

טז) וזה בחינת מה שאבררם דחק עצמו לקנות מערת המכפלה בכסף מלא דיקא, כמו שנאמר, "אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני וכו'". וכן דוד בשקנה את מקום הבית – המקדש מארונה היבוסי וכו' שאמר, "ולא אעלה לאלקי עלות חנם". וכמו שאיתא בזהר הקדוש, כי אלו המקומות היו קדושים בקדשה נוראה מאד, שהם מערת המכפלה, שהוא שערי גן – עדן שדרך שם עולין כל הנשמות אל עץ החיים וכו', וכן מקום הבית – המקדש הוא שער השמים וכו' וכו', ועקר קדשתם הוא ששם התגלות ההשגחה ביותר שזה עקר קדשת ארץ – ישראל, כמו שנאמר, "תמיד עיני ה' אלקיד בה". כמו שמבאר שם בהתורה הנ"ל, ובודאי גם בארץ – ישראל בעצמו כל מה שהקדשה גדולה ביותר, מתגלה שם ההשגחה יותר ויותר, כי ההשגחה הוא עקר כלליות הקדשה שעקרה בארץ – ישראל כנ"ל, ושם בארץ – ישראל שם הם עשר קדשות עד קדש קדשים ששם עקר התגלות ההשגחה, וכן במערת המכפלה שהיה מוכן לקבורת האבות לעלות דרך שם להפלל בו יתברך, אבל אלו המקומות היו תחת יד הסטרא אחרא אצל עפרון וארונה היבוסי, כי כן הדבר שבכל מקום שנעלם קדשה עצומה בזה העולם הגשמי הוא בתחלה תחת יד הסטרא אחרא כמובא, ועקר הסטרא אחרא הוא כפירות הנ"ל של הטבע כנ"ל, על – כן לא היה אפשר להוציא הקדשה מהם בשלמות כי אם מדעתם ורצונם על – ידי כסף מלא ולא בחנם, כי כסף כלל ההשפעות כנ"ל, וכל טעותם אחר הכפירות של הטבע, שהוא בחינת עבודה זרה העקר הוא מחמת חמדת הממון שבו תחובים כל השבעים עבודה זרה (כמו שמבאר במקום אחר), ועל – כן אי אפשר להוציא בלעם מפייהם ברצון טוב כי אם על – ידי הממון, כמו אבררם ודוד כנ"ל, ויש בזה הרבה הרבה לבאר והמשכילים יבינו:

יז) ועל – בן נקרא קדושין, כי עקר הקשר הוא בשביל לגלות ההשגחה בנ"ל, והעקר על – ידי
 שיהיה מזה הולדה שיתוסף נפש ישראל אל הקבוץ הקדוש ויתרבו הפתים הנ"ל ויתגדל כבודו
 יתברך בבחינת אלקים בארמנותיה נודע למשגב, שעל – ידי רבוי הפתים והארמונות של
 ירושלים עיר הקדש, שהוא בחינת אמונה, שכל בנינה מבחינת רבוי פתים הנ"ל, על – ידי זה
 נודע למשגב, כי על – ידי זה נודע ונתגלה לכל באי עולם מנשגבות גדלתו יתברך. וההשגחה
 הוא כלליות הקדשה בנ"ל, ועל – בן נקרא קדושין. וזה שאומר לה, הרי את מקדשת לי כדת
 משה וישראל. 'כדת משה וישראל' דיקא, הינו כמו דת משה וישראל, שהוא התורה הקדושה
 שנתן משה לישראל, שהוא כלליות כל מדרגות הנבואה, שעל – ידי זה עקר ברור המדמה שעל
 – ידי זה עקר האמונה שעל – ידי זה נמשך בחינת ההנהגה של ארץ – ישראל, בחינת השגחה,
 כמו שמבאר שם בהתורה הנ"ל, וכמו בן ממש הוא מקדש וקונה אותה, כי עקר הקדושין הוא
 בשביל התגלות ההשגחה בנ"ל:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
 ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה